

[Statsministeren.]

kegang, som jeg ved flere møder i det europæiske råd har givet udtryk for, og det var også den tanke, der lå bag bemærkningerne i åbningsredegørelsen om det økonomiske samarbejde inden for EF.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg synes, det var meget tilfredsstillende, at hr. Hilmar Baunsgaard så tydeligt erklærede sin kamplyst – jeg tror, det var udtrykket – eller kampivrighed, når det gælder bekæmpelsen af fremskridtspartiet. Jeg tror, vi har brug for at forene kræfterne omkring dette nye fænomen i dansk politik, der jo så vitterligt repræsenterer det yderste højre i dansk politik.

Hr. Poul Schlüter talte igen om en samling af de borgerlige partier for at skaffe et borgerligt flertal i tinget. Jeg vil gerne citere hr. Poul Schlüters egne ord til hr. Glistrup. Det var jo en appel, sagde hr. Poul Schlüter, men den indeholdt ikke et ord om, hvad dette flertal, det borgerlige flertal, egentlig skulle samles om. Det mener jeg også er forståeligt, for ser man på sammensætningen af dette borgerlige flertal, så dækker det jo over partier, som står til hinanden som ild og vand.

Jeg kan anbefale hr. Poul Schlüter at genlæse hr. Glistrups og hr. Hilmar Baunsgaards taler. Lad mig blot citere, hvad hr. Hilmar Baunsgaard netop sagde om fremskridtspartiets holdning: i hele denne grundholdning har man i det radikale venstre en både ideologisk og – her kommer det – kampvillig modstander.

Jeg tør ikke helt sige, hvordan det ligger med de konservative, hvor de konservative står, men jeg har måske lov at minde om, at venstre på sit landsmøde ganske klart gav udtryk for en afstandtagen fra fremskridtspartiet, og netop hr. Jens Møllers tale gav jo udtryk for, at man ikke var i næsegrus beundring for fremskridtspartiets politik.

Der er altså nok et flertal af borgerlige partier i dette ting, men dette flertal dækker ikke over en fælles borgerlig holdning. Der er langt større afstand mellem partierne inden for dette borgerlige flertal, end der er imellem socialdemokratiet og en række af de moderat-borgerlige partier. Derfor er det uforståeligt, synes jeg i hvert fald, hvis ansvarlige borgerlige partier nu investerer deres fremtid i at samle dette borgerlige flertal i stedet for at søge en medindflydelse ved at deltage i det samarbejde omkring midten, som alle har talt så me-

get om, som alle har sagt var så pinedød nødvendigt. Det ville være klogt, om man samlede kræfterne om det.

Jeg vil slutte disse bemærkninger med at sige, at jeg synes, debatten her i dag har været præget af, skal vi sige en meget afslappet holdning. Selv hr. Glistrup har, bortset fra sit dagsordensforslag, næsten været i fuldstændig balance. Jeg tror derfor, jeg har lov at sige, at hvis ikke der sker nye ting i løbet af aftenen her, så er denne debat et udtryk for, ikke at alle er tilfredse, men at man er klar over, at vi politisk-økonomisk bevæger os i den rigtige retning, og at man er indstillet på at finde frem til samarbejde for at løse de problemer, vi kommer til at stå over for, og det hilser jeg særdeles velkommen.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hr. Kjeld Olesen stillede et direkte spørgsmål til mig og bad om en kommentar, nemlig om det forhold, at en kommune efter forlydender, og det er vel også rigtigt, anvender sit bloktilskud til at slette grundskyldpromillen i kommunens skatteudskrivning.

Må jeg allerførst understrege, at der intet ulovligt er i, at en kommune anvender sit bloktilskud til noget sådant, men der må åbenbart, når det drejer sig om bloktilskud, være tale om et temmelig rigeligt bloktilskud til en sådan kommune. Jeg er helt enig med hr. Kjeld Olesen i, at det er urimeligt, at bloktilskud kan anvendes til noget sådant. Jeg vil dog gerne understrege, at jeg ikke agter at gribe ind i kommunernes frie ret til at anvende deres bloktilskud, men der er på basis af de udtalelser, som hr. Kjeld Olesen kom med, nok så megen grund til at se på, om bloktilskuddenes kriterier er rigtige og vægten er rigtig. Det må forundre, og det må irritere, at kommuner i andre dele af landet må forhøje deres skatteprocenter for at give bidrag til kommuner, som så bare kan slette deres grundskyldpromille og sætte deres skat ned i almindelighed.

Bloktilskuddene var en fri dispositionsret til kommunerne som erstatning for refusionerne, men med bloktilskuddene var samtidig tilsigtet, at de kommuner, der ikke havde råd til det, skulle forbedre deres serviceniveau, samtidig med at det virkede som skatteudlignende faktor. Det er et problem, som vi i høj grad må se på.

Samtidig må jeg sige, at jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at selv om man